

Työeläkelaitoksille

SÄÄNNÖKSET TYÖTTÖMYYSELÄKKEEN RAHOITUSTAVAN MUUTTAMISESTA VOIMAAN

Tasavallan presidentti vahvisti 26.5.1989 lait työntekijäin eläkelain 12 §:n (475/89) ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n (476/89) muuttamisesta. Hallituksen esitys mainituiksi laeiksi on lähetetty eläkelaitoksille yleiskirjeen A 39/88 liitteenä. Lait vahvistettiin hallituksen esityksen mukaisina.

Uusien säännösten mukaan eläkelaitoksen vastuulle jää puolet sellaisen työttömyyseläkkeen määrästä, jossa TEL:n mukaan on eläkkeeseen oikeuttavana otettu huomioon eläkeikään jäljellä oleva aika vähintään viisi vuotta kestäneen työsuhteen perusteella. Työeläkekassan vastuulle jää 30 % sellaisen työttömyyseläkkeen määrästä, jossa LEL:n mukaan on eläkkeeseen oikeuttavana otettu huomioon eläkeikään jäljellä olevaa aikaa vastaava ansio.

Työttömyyseläkkeet, joissa tuleva aika on myönnetty alle viisi vuotta jatkuneen TEL-työsuhteen perusteella, täysitehoiset TaEL-eläkkeet sekä puhtaat vapaakirjaeläkkeet jäävät eläkelaitosten yhteiselle vastuulle. Samoin yhteiselle vastuulle jäävät työtömäksi joutumisajankohdan jälkeiset indeksikorotukset ja lapsikorotukset.

Tarkemmat ohjeet työttömyyseläkkeen rahastoidun osan laskemisesta tulevat sisältymään vastuunjako-perusteisiin, jotka lähetetään eläkelaitoksille tiedoksi myöhemmin eri yleiskirjeellä.

Lait tulevat voimaan 1.7.1989. Lakeja sovelletaan niihin työttömyyseläkkeisiin, joiden perusteena oleva TEL-työsuhde on päättynyt 1.7.1989 tai sen jälkeen, tai joiden perusteena olevaa LEL-palkkaa on ansaittu 1.7.1989 tai sen jälkeen vähintään LEL 7 §:n 1 tai 4 momentissa tarkoitettu rajamäärä.

ELÄKETURVAKESKUS

Martti Hännikäinen

Hillevi Mannonen

LIITTEET

Laki työntekijäin eläkelain 12 §:n muuttamisesta (475/89)
Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n muuttamisesta (476/89)

Laki työntekijäin eläkelain 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 1989

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 ja 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 2 kohta 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (593/78) ja 4 kohta 8 päivänä elokuuta 1986 annetussa laissa (603/86), näin kuuluviksi:

Eläkkeistä aiheutuvan vastuun ja kulujen jakaantuminen

12 §

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 6 §:n 3 momenttia soveltaen, sellaisen työttömyyseläkkeen puolesta määrästä, joka on myönnetty soveltaen 6 §:n 3 momenttia vähintään viisi vuotta jatkuneeseen työsuhteeseen, sekä perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjäntäjän 6 §:n 3 momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden päättymistä, jona edunjäntäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei 7 c §:n mukaista korotusta eikä eläkkeen alkamisen, työttömyyseläkkeen osalta kuitenkin 4 c §:ssä tarkoitettua työttömäksi joutumispäivän, jälkeen 9 §:n perusteella annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjäntäjä kuului sanotussa momentissa tarkoitettua työ-

suhteen perusteella kuitenkin siten, että edellä tarkoitettua eläkkeestä tai eläkkeen osasta, jonka perusteena oleva eläketapahtuma on sattunut työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden jälkeen, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä on viimeksi kuulunut ennen eläketapahtuman sattumista sanotun iän täyttämivuonna tai sen jälkeen yhdenjaksoisesti jatkuneen vähintään kuuden kuukauden työsuhteen perusteella;

4) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeiden niistä osista, jotka ylittävät 1—3 kohdan mukaiset määrät, osa-aikaeläkkeestä sekä maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisestä muutoksesta johtuvista kustannuksista ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua sanottuun lakiin perustuvan eläketurvan aiheuttamien kulujen osuudesta vastaavat eläkelaitokset yhteisesti sosiaali- ja terveysministeriön eri kululajeja varten antamien perusteiden mukaisesti; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1989.

Tämän lain 12 §:n 1 momentin 2 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon ne työttö-

myyseläkkeet, joissa eläketapahtuman ja eläkeiän täyttämisen välinen aika on luettu eläkkeeseen oikeuttavaksi lain voimaantulon jälkeen päättyneen työsuhteen perusteella.

Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 1989

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri

Helena Pesola

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 1989

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 2 kohta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (750/74) ja 3 kohta 8 päivänä elokuuta 1986 annetussa laissa (604/86), näin kuuluviksi:

9 §

Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaavat 2 §:ssä tarkoitetut eläkelaitokset, sikäli kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 7 §:n 1 momenttia soveltaen, sellaisen työttömyyseläkkeen määrän 30:stä sadasosasta, joka on myönnetty 7 §:n 1 momenttia soveltaen, sekä myöhemmin kuin vuonna 1970 kuolleen edunjättäjän jälkeen suoritettavasta perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjättäjän 7 §:n 1 momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden päättymistä, jona edunjättäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei 7 c §:n mukaista korotusta eikä 9 §:n perusteella eläkkeen alkamisen, työttömyyseläkkeen osalta kuitenkin työntekijäin eläkelain 4 c §:ssä tarkoitetun työttömäksi joutumispäivän, jälkeen annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjättäjä kuului saadesaan 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun sairauden, vian tai vamman taikka joutuessaan työttömäksi tai, jos hän ei silloin enää ollut tämän

lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa, se eläkelaitos, jonka piiriin hän viimeksi on kuulunut;

3) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeen osista, jotka ylittävät 1 ja 2 kohdassa mainitut määrät, osa-aikaeläkkeestä sekä työntekijäin eläkelain perusteella maksettavista vastaavista vähimmäiseläketurvan mukaisista eläkkeistä ja eläkkeen osista sekä eläketurvakeskuksen kustannuksista vastaavat eläkelaitokset yhdessä työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten kanssa, niin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1989.

Tämän lain 9 §:n 1 momentin 2 kohtaa sovellettaessa otetaan huomioon ne työttömyyseläkkeet, joiden perusteena olevaa palkkaa on ansaittu lain voimaantulon jälkeen vähintään 7 §:n 1 tai 4 momentissa tarkoitettu rajamäärä.

Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 1989

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri

Helena Pesola